

Posudek na diplomovou práci kolegyně Veroniky Vohnické: „Kierkegaard a konec metafyziky“

Předložená diplomová práce kolegyně Veroniky Vohnické je velmi upřímným pokusem vysvětlit Kierkegaardovu metafyzickou pozici na pozadí prakticky celých dějin filosofie. Tato snaha se nemůže, při nejlepší vůli, vyhnout některých zjednodušením, které se v práci dají najít. To ovšem není tak zásadní chyba, protože mnohé se dá napravit právě v obhajobě. Jedna z těch otázek, které sledují právě tuto restituci, je otázka: Co je, podle kolegyně Vohnické, metafyzika sama? Jak ji definujete? Kolegyně Vohnická je, v této snaze vysvětlit Kierkegaardovu niternost na pozadí dějin filosofie, vedena právě podstatou bytí v té které době. Počíná si velmi odvážně a musím přiznat, s porozuměním pro mnohé filosofické záludnosti, přes to je potřeba vysvětlit některá tvrzení, např. na straně 25: „Řekové přírodu vysvětlovali kvalitativně, ale nikdy se všeobecné platnosti nedobrali.“ Zde je zapotřebí si uvědomit pojem „fysis,“ jenž znamená růst, rašení, vstup skrytého do neskrytosti. Takový pojem je ale velmi všeobecný a vůbec není kvalitativní ve smyslu popisu jednotlivých vlastností přírody samé. Nebo na téže stránce větu: „Zlo je součástí Boha, a proto má člověk svobodnou vůli.“ Toto by bylo zapotřebí vysvětlit hlouběji.

Také je třeba vysvětlit pojem „křesťana, jenž je vyšším typem lidství než je tomu u člověka pouze „náboženského.“ Považuji také za zbytečné opírat se o učebnice typu „Störig“ a jiné, zvláště když autorka má tak dobře prostudované některé prameny.

Jsou zde drobné překlepy, jinak práce je, po stránce formální, dobrá. Výběr tematu svědčí o hloubce autorčina zaujetí pro věc samu. Práci rozhodně doporučuji k obhajobě a navrhuji výše zmíněnou otázku jako základ pro rozpravu nad diplomovou prací.

Navrhuji hodnocení „výborně až chvalitebně“ na základě rozpravy a její kvality.

V Praze dne 24. 4. 2009

Prof. PhDr. Anna Hogenová, CSc.